

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ס"ט ע"ב

תקונא עשרין וארבע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

בְּגִלוּתָא, וְאִיהִי מוֹחָא מְלָגוּ, אֶגְזוּ קָרִינָן לֵיהּ, כְּמָה דְאָמַר שְׁלֹמֹה מֶלֶכָא, אֶל גִּנַּת אֶגְזוּ
יִרְדְּתִי (שִׁיר ו' יא), וְאִיהִי שְׂכִינְתָא אֵיבָא מְלָגָא, הִדָּא הוּא דְכֻתִּיב (תהלים מה יד) כָּל
כְּבוֹדָה בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְקִלְפִין הֵן כְּמָה רְשׁוּיוֹת נּוֹכְרָאִין,
וּבְשֶׁבֶת מְכֻלָּא אֶתְפַּשְׁטָת, וְאֶתְלַבְּשֶׁת בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא,
לְאֶתְחַדְשָׁא בְּשֶׁבֶת בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירָאן, וְכֵן לְאַטְעָמָא בְּשֶׁבֶת מְכֻלָּא מֵאֲכָלִין טָבִין, בְּגִין
לְקַשְׂרָא וּלְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבָּה מְכֻלָּא סְפִירָן, וּלְמַהֲוִי אֶשְׁתַּקֵּיָא מְכֻלָּהוּ.

תרגום לעברית

שְׂבָעָה מִיָּנִים הֵם, חֲטָה וְשַׁעֲוָה גָּפֶן וְתַאֲנָה וְרֵמוֹן זֵית שֶׁמֶן וְדָבָשׁ. חֲטָה וְשַׁעֲוָה וְהָרִי
נִתְבָּאֵר, וְצָרִיף לְחֹזֵר אַחֲרֵיהֶם, חֲטָה הָרִי נִתְבָּאֵר, שַׁעֲוָה שְׁמוּצִיא ה' מִהַשְׁעוֹר שְׁלָה,
גָּפֶן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹת אַחֵר, וְעֵשָׂה יֵין נֶסֶךְ, וְנַעֲשָׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע. תַּאֲנָה לוֹקֵט
תַּאֲנִים קֶדֶם זְמַנָּם קֶדֶם שְׁהִבְשִׁילוּ, כֹּה נִלְקֵט הוּא מִן הָעוֹלָם קֶדֶם זְמַנּוֹ, וְזֶהוּ סוֹד מִי
שְׁגוֹרִם שְׁיֻמוֹתוֹ בָּנִים קֶדֶם זְמַנָּם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִי' עַל קוֹלֶה וְחַבֵּל אֶת
מַעֲשֵׂה יְדִידֶה, וְסוֹד הַדְּבָר - לְשׂוּא הַכִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵי' לְשׂוּא. רֵמוֹן, בֶּן זֹמָא חֲטָא בּוֹ, אֲבָל רַבִּי מֵאִיר, תּוֹכוֹ אָכַל קִלְפָתוֹ זָרַק,
שֶׁהִקְלִפּוֹת הֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל הַמִּחַ בֵּינֵיהֶם. בֶּן כְּמוֹ זֶה, הַשְׂכִּינָה הִיא פְּרִדָּם

בגלות, והיא מח מבפנים, אגוז קוראים לה, כמו שאמר שלמה המלך אל גנת אגוז ירדתי, והשכינה היא פרי מבפנים. זהו שכתוב כל כבודה בת מלך פנימה ממשכנות זהב לבושה, והקלפות הן כמה רשיות נכריות, ובשבת היא מתפשטת מן הכל ומתלבשת בלבושים יפים, וכן צריכים ישראל למטה, להתחדש בשבת בלבושים יפים, וכן לטעם בשבת מכל המאכלים הטובים, כדי לקשר ולהריק ברכות אליה מכל הספירות, ושתהיה משקית מכלם.

טקסט התיקונים

וצריה לקיימא בה ענג, דאיהו צדיק דנפיק מעדן, דאיהי בינה עלמא דאתי, להשקות את הגן דא שכינתא תתאה, ונהרא איהו ו' דנפיק מן י"ה, ואזיל חמש מאה שנין, דאינון חמש ספיראן, ומטי לצדיק, לאשקא מניה גנתא דאיהי ה', ועל כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו וגומר (בראשית ב כב).

תרגום לעברית

וצריה לקיים בה ענג, שהוא צדיק שיוצא מעדן, שהיא בינה, העולם הבא, להשקות את הגן, זו השכינה התחתונה, והאור הוא ו' שיוצא מן י"ה, והולך חמש מאות שנים, שהם חמש ספירות, ומגיע לצדיק להשקות ממנו את הגן שהוא ה', ועל כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו וגומר.

טקסט התיקונים

וכן ברית מילה איהי כגוונא דאגוז, צריה לתברא קליפין דערלה ופריעה, ולאעברא לון מתמן, ולאתגלייא מוחא מלגו, ודא אות ברית, ודא עץ חיים, אבל ברית דאיהו בערלתיה ולא אית ביה פריעה, עליה אתמר (שם יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, כי ביום אכלה ממנו מות תמות, מות בעולם הזה, תמות בעולם הבא.

וכן ברית מילה היא כמו אגוז, צריך לשבר את קלפות הערלה והפריעה, ולהעבירם משם ולגלות את המוח מבפנים, וזו אות ברית, וזה עץ חיים, אבל הברית שהיא בערלתו ואין בו פריעה, עליו נאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות - בעולם הזה, תמות - בעולם הבא.

טקסט התיקונים

ועוד לבא הוא אגוז, ומאן דתבר קליפה דיליה דאיהו יצר הרע, עליה אתמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדכה אלהי'ם לא תבזה וגסות לבא דהוא שלים בקליפין דיליה ולא אתבר, עליה אתמר (משלי טז ה) תועבת יהו'ה כל גבה לב, ושכינתא לא שריא עליה, ומסטרא דקליפין אתקריאו בני נשא ערלי לב.

תרגום לעברית

ועוד הלב הוא אגוז, ומי ששובר קלפתו, שהוא יצר הרע, עליו נאמר לב נשבר ונדכה אלהי'ם לא תבזה, וגסות הלב שהוא שלם בקלפותיו ולא נשבר, עליו נאמר תועבת יהו'ה כל גבה לב, והשכינה לא שורה עליו, ומצד הקלפות נקראו בני אדם ערלי לב.

טקסט התיקונים

ובשבת גיהנם לא שלטא בעלמא, ולא ממנן דיליה, בגין דא מני לישראל לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת (שמות לה ג), ואי בר נש אוקיד בשבת, אמר קודשא בריך הוא, אנא הויתי מכבה לנורא דלא אוקיד, ואתון מוקדין ליה, אתון תתוקדון בגיהנם, בגין דא לא תבערו אש בכל מושבותיכם, ואפילו בגופא, ומאי ניהו גיהנם בגופא, כבד דביה מרה דאיהו גיהנם, סם המות סם דאל אחר, חרפא דמלאך המות, ועליה אתמר (משלי ד ד) ואחריתה מרה כלענה, חדה כחרב פיות.

ובשבת, גיהנם לא שולט בעולם ולא הממנים שלו, בגלל זה צוה לישראל לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, ואם אדם מכעיר בשבת, אומר הקדוש ברוך הוא, אני הייתי מכבה את האש שלא תשרף, ואתם מכעירים אותה? אתם תשרפו בגיהנם, בגלל זה לא תבערו אש בכל מושבותיכם, ואפלו בגוף, ומה הוא הגיהנם בגוף? הכבד שבו המרה, שהוא גיהנם, סם המות, סם של אל אחר, חרבו של מלאך המות, ועליו נאמר ואחריתה מרה כלענה, חדה כחרב פיות.

טקסט התיקונים

וצריך דלא יתער (נ'א לאתערא) עציבו וקטטה מסטרא דטחול, אלא דתהא לב נטיר מכלהו, דאיהו שבת שמור, ומוחא זכור, וצריך לקבלא אושפיזין דאינון מלאכין, עולימן דנשמה יתירה דאיהי שכינתא עלאה, ונפש יתירה דאיהי שכינתא תתאה, ואושפיזין דנחתין עמה.

תרגום לעברית

וצריך שלא יעיר (לעורר) עצב וקטטה מצד הטחול, אלא שיהיה הלב שמור מכלם, שהוא שבת שמור, והמח זכור, וצריך לקבל אורחים שהם מלאכים, העלמים של הנשמה היתרה, שהיא השכינה העליונה ונפש יתרה, שהיא השכינה התחתונה, והאורחים שיורדים עמה.

טקסט התיקונים

וצריך אתתא לתקנא שרגא בליל שבת לימינא, ואתחשיב לה כאלו תקנה מנרתא בדרום, ופתורא בצפון, ועלייהו אתמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, ואינון שכינתא עלאה ותתאה, שכינתא עלאה מנרתא לדרום, צריכא לאתקנא לה, בגין דתמן חכמה, ובגין דא הרוצה להחכים ידרים,

וְצִרְיָכָה הָאִשָּׁה לְתַקֵּן גַּר בְּלֵיל שַׁבָּת לְיָמִין, וְנִחַשְׁבָּ לָהּ כְּאֵלּוּ תִקְנָה מְנוּרָה בְּדָרוֹם וְשִׁלְחָן בְּצָפוֹן, וְעָלִיָּהֶם נֹאמַר הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, וְהֵן שְׂכִינָה עָלֵיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, הַשְׂכִּינָה הָעָלִיוֹנָה מְנוּרָה לְדָרוֹם, צִרְיָה לְתַקְנָה, מַשּׁוּם שֶׁשָּׁם חֲכָמָה, וּמַשּׁוּם זֶה הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים.

טקסט התיקונים

וּבְהֵיוֹא בֵּיתָא דְּאַשְׁכְּחִין דִּירָה דָּא מִתְקַנָּא בְּהַאי סְדוּרָא, מְנַרְתָּא בְּדָרוֹם וְשִׁלְחָן בְּצָפוֹן וּמִטָּה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, אָמְרִין אֵלֵין מְלָאכִין דְּקָא נִחְתִּין עִם שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי נִשְׁמָה יְתִירָה, לִית דִּין אֲתֵר הָדִיּוּט דְּעַם הָאָרֶץ, אֲלֵהִין אֲתֵר דְּרַעְוָא בֵּיה מִן קָדָם יְהוֹ"ה.

תרגום לעברית

וּבְאֻתּוֹ בֵּית שְׁמוּצָאִים דִּירָה זֶה מִתְקַנֶּת בְּסְדוּר הַזֶּה, מְנוּרָה בְּדָרוֹם וְשִׁלְחָן בְּצָפוֹן, וּמִטָּה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, אוֹמְרִים הַמְּלָאכִים הִלְלוּ שְׁיֻרְדִּים עִם הַשְׂכִּינָה, שֶׁהִיא הַנִּשְׁמָה הַיְתֵרָה, אֵין זֶה מְקוֹם הָדִיּוּט שֶׁל עַם הָאָרֶץ, אֲלֵא הֵן מְקוֹם שֶׁל רְצוֹן בּוֹ מִלְּפָנֵי יְהוֹ"ה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ע א) ◆

טקסט התיקונים

פְּתוּרָא צִרְיָכָא לְתַקְנָא לָהּ לְגַבֵּי צָפוֹן, וּפְתוּרָא אִיהִי שְׂכִינְתָּא תַתָּא, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (תהלים מה ד) כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מְלָךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, מֵאִי זָהָב דָּא גְבוּרָה, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (איוב לו כב) מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה, מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב תִּרִי סְמִכֵי קָשׁוּט, מִטָּה לְמַעְרָב בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, לְתַקְנָא לִיהָ לְגַבֵּי עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שמות ד כב) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבִיתָא דְּלָאוּ אֵינוֹן מִתְקַנְנִין אֵלֵין תְּקוּנִין בְּלֵיל שַׁבָּת, אוֹשְׁפִיזִין אָמְרִין לָאו אִיהִי דָּא דִּירָה דִּישְׂרָאֵל, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שם לא טז) וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת

השִׁלְחָן צָרִיךְ לְתַקְנֹו לְצִפּוֹן, וְהַשִּׁלְחָן הִיא שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמַּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוֹשָׁה. מָה זֶה זָהָב? זֶה גְבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מְצֻפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה. מִמַּשְׁבָּצוֹת זָהָב, שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֶמֶת. מִטָּה לְמַעַרְב בֵּין צִפּוֹן לְדָרוֹם, לְתַקְנָה אֶל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּנֵי כְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבִית שְׁלֹא מִתְקַנִּים הַתְּקוּנִים הֵלְלוּ בְּלֵיל שַׁבָּת, הָאוֹרְחִים אוֹמְרִים, זֶה לֹא דִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, לְדֹרֹתָם כְּתוּב חֹסֶר, מְלָשׁוֹן דִּירָה, וְכָל הַתְּקוּנִים הֵלְלוּ צָרִיךְ לְתַקֵּן בְּלֵיל שַׁבָּת, שֶׁהִיא מִמַּשׁ אוֹת בְּרִית מִלָּה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.